

KIM & LINA UNDER JORDEN

Torsten Bengtsson

Hegas

**Av Torsten Bengtsson har
tidigare utgivits:**

SPLEJ

Mysteriet på kyrkogården (2015)

Kim & Lina

Kim & Lina hoppar högt (2011)

Kim & Lina flyger iväg (2011)

Kim & Lina spelar match (2011)

Kim & Lina vilse i skogen (2010)

Kim & Lina och en godisråtta (2010)

Kim & Lina möter ett monster (2010)

Kim & Lina räddar Sture (2010)

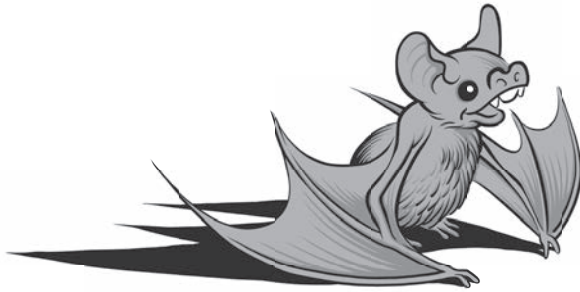
Kim & Lina badar en bil (2010)

Kim & Lina ensamma hemma (2010)

KIM & LINA UNDER JORDEN

av Torsten Bengtsson

Illustrerad av Jimmy Wallin

Hegas

– Titta, vi kan köpa glass! Jag har egna pengar! ropar Lina.

– Vi gör det sen, säger pappa.

Idag ska Kim och Lina gå ner i en gammal gruva. Den är flera hundra meter djup. De får låna hjälmar.

När de har tagit på sig hjälmarna säger en tjej:

– Den här vägen!

Hon har en röd jacka. På ryggen står det att hon heter Anna. Hon är guide. Det är flera andra som ska följa med ner i gruvan.

– Vi måste hålla ihop, säger Anna.

Sen räknar hon alla som ska med.

– Och innan vi går ner i gruvan ska vi knacka i berget, fortsätter Anna.

– Varför det? frågar Lina.

Lina vill veta allt.

– För att varna Gruvfrun att vi kommer, säger Anna.

– Vem är det? frågar Lina.

Då berättar Anna om Gruvfrun. Hon är ett väsen. Förr trodde de som arbetade i gruvan att Gruvfrun levde där. Hon ägde berget. Hon kunde skydda dem.

Men hon kunde också bli arg. Hon hatade när någon skrek eller visslade i hennes gruva. Då kunde hon göra så att berget rasade samman.

– Hur ser hon ut? frågar Kim.

– Det är det ingen som vet. Ibland är hon en fin dam i fina kläder. Men hon kan också se ut som ett troll eller en fladdermus, förklarar Anna.

– Fladdermus! skrattar Lina.

Kim vet inte vad han ska tro. Ett väsen som bor i gruvan. Men han knackar i berget. Det gör alla andra utom Lina.

– Ska inte du knacka?
viskar Kim.

– Jag tror inte på sånt, säger Lina.

De följer en gång ner i berget. Anna går först. Här nere är det mörkt. Bara några få lampor på väggarna. Och små gröna skyltar där det står UTGÅNG.

Det är kallt i gruvan. Det droppar vatten. I taket finns tjocka stockar. De ska hindra gruvan från att rasa.

Kim tycker det är spännande. De är långt under jorden. Men det känns också lite kusligt. Här kan man gå vilse. På ett ställe finns en skylt:

Varning för ras

Han tänker också på den där Gruvfrun. Tänk om hon finns!

De går längre och längre in i gruvan.
Ibland får de klättra på stegar.

Till slut kommer de till en stor sal i berget.
Här finns en sjö. Gruvan är ännu djupare.
Men resten av gruvan är fylld av vatten.

Anna berättar om hur det var förr i tiden.
När folk jobbade i gruvan. Lina orkar inte
lyssna. Hon kastar en sten. Den landar i
vattnet med ett plums.

Pappa säger till henne att sluta. Då ropar
hon:

– Hoho!

Det ekar till svar:

– Hoho! Hoho!

Kim och Lina ska gå ner i en gruva.
Först måste alla knacka i berget,
för att varna Gruvfrun att de kommer.

Alla knackar utom Lina. Lina tror inte
på sånt. Hon ropar och visslar i gruvan
också, trots att man inte får.

Så plötsligt är Lina borta. Kim blir rädd.
Tänk om Gruvfrun har fångat henne!

Art nr 431376

ISBN 978-91-7543-137-6

www.hegas.se